

పెద్దమ్మ

మంగళవాద్యాలు మోగుతున్నాయి. భవితవ్యపు బ్రతుకు ప్రతిబింబం వచ్చని లోకాలు పందిరిలో వేలాడుతున్నాయి! ముందు దావత్యంకో శృంగారం రంగుల్ని దిద్దుకుంటూంది. రంగురంగుల కాగితాలు గాలికి రెపరెప లాడుతున్నాయి! బ్రతుకుబాటలో ఎవరో మలుపు తిరుగుతున్నారు! జనమంతా సాదావిడిగా తిరుగుతున్నారు!

ఆ పందిరికింద ఓ వక్క ఆహూతులు కూర్చునేందుకు ఏర్పాటుచేసిన పెద్ద బల్లమీద వెంకట కమణయ్య ఆసీనుడయ్యాడు. ఆయన కొకపక్క ఉల్పాహము! మరొకక్క అవ్వకత్తెమైన విరుల్పాహము! 'నాకము లేని భగవంతుడు నశించే లోకాన్ని పుషించాడు! రూపములేని భగవంతుడు మానవునికి రూపాన్నిచ్చాడు! నిత్యమైనవాడు అనిత్యాన్ని రూపొందించాడు! విరేళింప సంవికానివాడు తాను ప్రపంచాన్న విరేళించాడు!

అనిర్వచనీయమైన అవంతం ఆయన!
 విరుల్పాహాన్ని అధీగమించటానికి బ్రతుక్కి వేదాంతాన్ని కోడించి తృప్తిగా వచ్చుంటు వెంకటరమణయ్య!
 'భగవానుడు నిరేళినివచ్చే జగముల సడుస్తులని
 శివు ఎరుకలేదే వీడు కదులుతుందా!'

నిట్టూర్పుడు వెంకటరమణయ్య!

పెళ్లికూతురు నలంకరించే పైను చిరునవ్వు వచ్చింది!

“నాకు విచారంగా ఉందక్కా!” పెళ్లికూమార్తె సువర్ణల అంది!

“ఛ! తప్పుకదూ! అలాంటి మాటలు అనకూడదు.” తల నిమురుతూ అంది పైను!

‘కాలం అప్పుకంటాంటిదీ! అది అందరికీ కలిసి వస్తుంది! అంతదాకా ఆగాలిమరి!’ చిన్నవాడు కఠినమైన కాకమ్మ ముక్కుపోటులను తిప్పి కోయిలమ్మ కన్నీరు కార్చి కళ్లు తేలవేసిందా? తన కాలమైన వసంతకాలం రాగానే ఉరకలెత్తే బలోత్పాహాన్ని పుంజుకొని చునోహారమైన వ్రక్కలితో వరసజిన్నూ పాటలు పాడింది!

భిన్నురుచుల లోకం ఎన్నెన్నా అనుకుంటుంది! అందుకు విచారం దేనికి?’

తృప్తిగా నిట్టూర్చింది పైను!

“ఇంకా అలంకరణ కాలేదూ?” అంటూ లోనరికి వచ్చిన శేషిదిగారు పైనును అదోలా చూశాడు!

“అయిపోయింది, చిననాన్నా! తీసుకువెళ్ళ, రమా!”

పక్క స్నేహితురాలికి పురమాయింది ఒక దరికి తప్పుకుంది పైను.

పెళ్లికూతురు బరువుగా ఆడుగులు వేసుకుంటూ బయటికి పోయింది!

“ఇలా జరుగుతుందనుకోలేదమ్మా!” అని ఇంకేదో చెప్పబోయిన శేషిదిని అడ్డుకుని, “అలా అనకండి, చిననాన్నా. ఇందులో తప్పేముంది! విచారించవలసిన పనిమాత్ర మేముంది?” అంది పైను!

శేషిది తల వంచుకొని బయటికి పోయాడు!

శృంగారాన్ని బ్రతుక్కి సింగారించుకొనే దిన మది! బంగారం బ్రతుకులో మాతవోత్సాహం పొగులు వారే దిన మది!

సువర్ణల చక్కగా అలంకరించబడింది!

సువర్ణల జడలోని తెల్లని మల్లెపూలు అలంకరించే పైను చిరునవ్వు నవ్విసప్పుడు కనిపించిన పలువరసలో పకవకమన్నాయి! సువర్ణల ధరించిన అతి తెల్లని చీరె మాలిన్యంలేని పైను మనసులో తెలియని మంతనా లాడింది!

సువర్ణల తల కిందికి దించుకుంది!

పైను దించిన తంసు బలవంతంగా పై తెల్లంది!

కన్నీటిబిందువులు చెక్కిళ్లమీద దీపకాంతిలో తళుక్కుమన్నాయి!

“ఏడుస్తున్నావా? తప్పుకదూ! ఇలా నువ్వేడిస్తే నే నిక్కడుండను! అయినా ఏం మంచుకుపోయిందని?” ఓదార్చింది పైను!

సువర్ణల అక్క ఒడిలో తల దాచుకొని వస్తున్న రుణాన్ని దిగమింగింది!

“యౌవనం ఆశాకుసుమాలు వికసించి పరిమలాన్ని ప్రసాదించే రోజు, తీరిక నమయాల్లో కప్పు కలలు లీయడనానికి వచ్చే రోజు, గతయస్సు నడిచి చెరుకున్న గమ్యస్థలం రోజు... ఏడుస్తావేం, సువర్ణలా! వెళ్లిరా!” అంది పైను. తనకు తెలుసు సువర్ణల తన కోసం కాదు కన్నీరు పెట్టించని!

తన కోసమని!

“ఏమిటక్కా ఇది! ఈ తెల్లచీరె, మల్లెపూలు నీ పంటమీద చూసి, నీ బుగ్గలమీద మనుసిగ్గును పూసి, నీ చుట్టూ తిరుగుతూ పాటలు పాడవలసిన నేను, నీ కంటే ముందుగా జీవితంలో ఎందుకు ప్రవేశిస్తున్నాను?”

“తప్పు, వెళ్లాయి! ప్రతి పనికి వెనకా ముందూ ఉంటుంది! క్రమబద్ధంలో నడిచేది జీవితమే కాదు! కన్నీరు తుడుచుకో...” తానే కన్నీళ్లు తుడిచి, సువర్ణలను నవ్వుంచి కోధనగదిలోనికి వంపించి పైను!

వెంకటరమణయ్య, శేషిది అప్పడమ్మలు. కీచిలంలో ఏమీ నేర్చుని వెంకటరమణయ్య ఏమీ నేరదాడుతానే ఉండోయోయో అన్న నేర్చిన శేషిది అప్పడమ్మయ్య!

హిమానీ స్నో

నినాదపు హోటీ

పలితములు...

హిమానీ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ మానేజిమెంటువారు జడ్చిల పానెల్ చే విజేతలుగ నిర్ణయించబడిన మొదటి ముగ్గురు హోటీదార్ల శ్రేణిను ఆయా డిలర్ల శ్రేణి, బహుమతులతోపాటు దిగువ ప్రకటించ సంఘించుచున్నారు.

<p>1. శ్రీమతి రాజలక్ష్మి భట్టాచార్య, 19/2, వర్మర్ రోడ్డు, హ. ఆ. భద్రకాళి, జిల్లా:— ముగ్గీ, సశ్చిమ జెంగాల్.</p> <p>హింక : మెన్సర్స్. కమలా భాండార్, సి-4, జనారాబిడ్డి అప్రో రోడ్డు, రూమ్ నం. 62బి, నందరాం మార్కెట్, కలకత్తా—1.</p>	<p>మొదటి బహుమతి:— ఒక ఆర్కేన్ రెఫ్రిజిరేటర్</p> <p>లకీ డీలర్ మొదటి బహుమతి:— రు. 200—00 పై.</p>
<p>2. శ్రీ సి. యి. నరసింహన్, డ్రైవర్, ఈశాన్యరైల్వే, బంగళా నం. 64, సోనెపూర్ జంక్షన్ (బీహార్).</p> <p>హింక : మెన్సర్స్. పోడర్ అండ్ కంపెనీ, మంగళబజార్, హ. ఆ. కటిహార్, (పూర్ణియా), బీహార్.</p>	<p>రెండవ బహుమతి:— ఒక గోడెట్ డక్కు అలహార</p> <p>లకీ డీలర్ రెండవ బహుమతి:— రు. 100—00 పై.</p>
<p>3. శ్రీ రుచి రంజన్ సేన్, 1, కిరణ్ శంకర్ లాయ్ రోడ్డు, W.B.S.E.B. (7వ అంతస్తు), కలకత్తా—1.</p> <p>హింక : మెన్సర్స్. కమలా ఏజెన్సీ, 356/2, అప్పర్ చిట్టూర్ రోడ్డు, కలకత్తా—6.</p>	<p>మూడవ బహుమతి:— ఒక ఉషా (డింక్స్) కుల్టు పెషిను</p> <p>లకీ డీలర్ మూడవ బహుమతి:— రు. 50—00 పై.</p>

50 జతల కన్సర్వేషన్ బహుమతులు గెలుపొందినవారు, ఆయా లకీ డీలర్లు విడివిడిగ పోస్టుద్వారా తెలియజరచబడుచున్నారు.

ఈ అవకాశమును పురస్కరించుకొని మానేజిమెంటువారు ఈ హోటీలో దయతో పాల్గొనిన హిమానీ స్నో వాడకము కార్తెల్లరకు తమ ధన్యవాదములు తెలుపుచున్నారు.

Progressive/Himani-42

పితృత్వాలయిన స్త్రీరచనలు చివరకు వచ్చినా సరే ఎకరం మాగాణి, ఒక దున్నపోతు, ఒక బండిచక్రము తప్ప ఏమీ మిగిలేదు!

తరవాత శేషాద్రి యుక్తిపరుడు, దానికి తగ్గ శక్తిపరుడు అవలంబిత గ్రామస్వస్థానాల్లో ప్రయత్నాలు చేయటం, నోటి, దిస్తావేజులు, పాఠాల మార్పిడి, కోర్టుల్లో పాటించుట-వీటి చుట్టూ తిరిగే వ్యక్తుల చుట్టూ లభ్యమైన నాలుగు రాళ్లు సంపాదించి, ఎక్కడో ఎక్కడాని కలుపుతూ ఆస్తిని పదిరెట్లు చేసుకున్నాడు! తరవాత ఆ సొంత అంతా అమ్మి తన గ్రామానికి ఇరవై మైళ్ల దూరంలో చౌకగా రెట్టింపు సొంత వేలానికి వచ్చిందనగానే అక్కడికి పోయి, కొని, ఆ గ్రామంలోనే స్థిరపడ్డాడు!

ఈ రోజుగా వెంకటరమణయ్యకు ఆస్తి పెరగక పోయినా పోల్లల మాత్రం పెరిగాయి!

వెంకటరమణయ్యకు ఉన్న ఇద్దరు అడవిల్లలవలం చేత చిన్నదైన సువర్ణలను దత్తుకు తీసుకున్నాడు శేషాద్రి! వెంకటరమణయ్య దగ్గర పాము, శేషాద్రి దగ్గర సువర్ణల పెరిగి పెద్దవారయ్యారు. పెద్దదని వచ్చారు! వెంకటరమణయ్య పామును మూలపై నో వంకూ చదివించి మార్చించాడు! సువర్ణల మాత్రం కాలేతపడుచుతో ప్రవేశించింది! ఈలోగా ఇంజనీరింగ్ చదివే మంచి సంబంధం ఒకటి శేషాద్రికక్క పడింది!

సువర్ణల తనకు పెళ్లి వద్దంటున్నా శేషాద్రి వినలేదు! అక్కకు పెళ్లి కాకుండా నా కేమిటని గట్టిగా చెప్పింది! అయినా శేషాద్రి ఆ ట్టే సట్టింతుకో లేదు! తాను సువర్ణలను దత్తుకు తీసుకున్నాడు! అయినప్పుడు సువర్ణల తన బిడ్డ! ఇంకా అన్నగారితో సనేముంది? తన బిడ్డకు తన ఇష్టం వచ్చినప్పుడు పెళ్లి చేసుకుంటాడు. మధ్య పాముకు అయ్యేవరకూ అగాలనే పరతు ఎక్కడో! తన అన్న సరిగా కట్టాలు ఇవ్వలేదు! సరి అయిన సంబంధమూ అంత త్వరగా రాదు! కారణంగా అన్యంగా వివాహం కావచ్చు! అందుకు తానెందుకు అలృప్యం చేయాలి? ఈ రోజు కనిపించిన సంబంధం చచ్చి రాకపోవచ్చు! కాళ్లదగ్గరదాన్ని వదులుకుంటే ముందు కాశీకి పోయినా అలాంటిది దొరకదు! పెళ్లిళ్ల నిషయంలో మంచి అనుకున్నాడు ఎంత తొందరపడితే అంత మంచిది!

ఆ నిర్ణయంతోనే శేషాద్రి సువర్ణలకు పెళ్లి నిర్ణయించాడు! వివాహం ముగించాడు!

చిన్నకూతురుని అదృష్టం వరించినట్లు ఆనందం కన్నా పెద్దదానికి పెళ్లి చేయలేకపోయానే అన్న విచారం వెంకటరమణయ్యను కొద్దిగా వేచించింది! 'సర్వవత్సామి ఆయనకు మాత్రం రెట్టిదా! జరగవలసిందే జరుగుతుంది' అనుకున్నాడు.

కాలచక్రం ఎవరికోసమూ ఆగడవుట్టు సంకల్పవారికి పైగా గడిచింది, సువర్ణలకు పెళ్లి అయి. ఆ దినం శేషాద్రినుండి వెంకటరమణయ్యకు ఒక ఉత్తరం వచ్చింది! 'సువర్ణలకు సీమంతం! అంతా రావా' అని ఆ ఉత్తరం సారాంశం.

వెంకటరమణయ్యకు ఎక్కడలేని ఆనందం కలిగింది. పాము ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుకుంది! తన చెళ్లి సువర్ణల తల్లి కాబోతూంది!

వివరాలు తీరవలసిన యుచ్చల ఆవయసులో తీరాలి. అది తీరాలనే తపన ఉండి, తీరే మార్గం లేకపోతే! ఇల్లాలు కావడం, తల్లి కావడం తన లక్ష్యంగా భావించిన యువతికి ఆవి తీరని కోర్కెలైతే జీవితం సమాప్తమైనట్లే. ఒకరి సుఖసంతోషాలతో తనని పోల్చుకోవడం స్త్రీకి సహజం.

లివని దానత్య ప్రణయఫలాన్ని చేతుల్లోకి తీసుకోబోతుంది! చిన్నారిపాప చిలిపిగా ఏడ్చినప్పుడు మృత్యువు తీసిదనం కదిలి జోలా వెలువడే కమనీయ రాగాన్ని అలపించబోతుంది!

తన చెళ్లి సువర్ణల జీవితం నిండుదాన్ని అనుభవిస్తుంది! ఆనందభాష్యలు రాలాయి పాముకు.

"అమ్మా! వెళదామా?" అన్న వెంకటరమణయ్య ప్రశ్నకు గతుక్కుమన్న పాము సమాధానం ఇవ్వలేదు! "ఏమమ్మా! పంకవే?" మరలా వెంకటరమణయ్య ప్రశ్న.

"వీరూ చెళ్లరండి, నాన్నా!" పాము సమాధానానికి ఆయన మరలా మాట్లాడలేదు!

ఒకవేళ చెళ్లినా ఆ వాతావరణంలో తన దొక ప్రత్యేక సాగ్ర! అంతా తనవంక విచిత్రంగా చూస్తారు! పాపభూతి ప్రవటిస్తారు! పెదవి విరుస్తారు! తన కేవల అన్యాయం జరిగిందని నొచ్చుకుంటారు!

సువర్ణం సరసరి! లక్కకు కాం అన్యాయం చేసిందని, తాను చెళ్లిగా చచ్చినా ముందుగానే అక్క అనుభవించవలసిన బ్రతుకు లయదాన్ని అనుభవించున్నానని ఎక్కడలేని ఎవరాన్నా పొందుతుంది! ఆ సరిస్థితుల్లో తాను భయం భయంగా తిరగాలి!

సినుంకనాడు పోయేకన్నా విడిగా నుంచినా వెళ్లి చెళ్లని ఆశ్చర్యించి రావాలి!

ఆ ఉద్దిక్కులతోనే నాన్న వెళదామన్నా పాము మాట్లాడలేదు!

కాలం గతులు తప్పింది! సంవత్సరాలలో వేడిగాలి వీచి కోయలమ్మ కంఠ స్వరంలో కమ్మదినం కరువయింది! ముందుగా వీచిన చెళ్లని పిల్లవాయువులకు మేను మరిచి తన కాల మనుకొని తొందరపడి విరబూచిన పూలపాద వెలవెల బోయింది!

కాలం కర్కత్యానికి ప్రకృతి కన్నీరు పెట్టింది! వికసించిన మొగ్గ నీటిలో వికసితమనుకుంది! విరబూచిన, మృదువయిన రెక్కల్లోని వేడిని తట్టుకోలేక చచ్చినది రాదా అని లుడిట్టి పోయింది!

తా నెందుకు విచ్చుకున్నట్లు? అర్థం కాలేదు! వేడి గొంతులు విడిచే పాదంబి కళ్ల దానివే సమాధానం చెప్పింది?

బొల్లిముంత నాగేశ్వరరావు

ంటిముందరి పూసాద వాడిపోవటం చూసి విచారించి పాము, పాదు చేసి వీరు పోసింది! 'పాదమీది పూలు విరబూచికూడా అలా ఉన్నాయో?' అనుకుంది!

విరబూచికూడా తెల్లదనం లేని, విరబూచికూడా వికాసం లేని, విరబూచికూడా పరిమళం లేని పూవులను ఆ సాయంత్రం జడలో తురిమింది పాము!

పోస్టుమాన్ ఉత్తరం తెచ్చి ఇచ్చాడు! సువర్ణల కొడుక్కి అన్నప్రాసన చేస్తున్నారట. తమ నందరినీ రమ్మని వ్రాశాడు బాబాయి!

'బుజ్జిగాడు! బంతిగా ఉన్నాడు. చిన్నారి చేతులు ఊపుకుంటూ అన్నం తినబోతున్నాడు రేపు.' నవ్వుకుంది పాము!

'బుజ్జిగాడు! తాను ప్రపంచ భాగ్యునికి భాగస్వామి ననీ, భావికాలానికి వారసుణ్ణి బోసినవ్వులు చిందిస్తూ చెప్పుతాడు రేపు! ఆ నవ్వు వెలుగుల్లోని ప్రశాంతత అనుభవించే అదృష్టం తన చెళ్లికైనా దక్కినందుకు పాము నిండుగా నిట్టూర్చింది!

నాన్న కాలికి బలసం కుట్టుకు తిరుగుతున్నాడు తన వివాహం కోసం! ఏదీ కలిసిరావటం లేదు! సువర్ణలకు పెళ్లి అయిన దగ్గరనుండి మరి ఆయన ఆచాలం ఎక్కువ అయింది!

పాముకు లోకమంతా వింతగా కనిపించింది! క్రమం తప్పిన జీవితాల్ని గురించి అంతా సామభూతి చూపినారు! కథలు వ్రాస్తారు! అన్యాయం జరిగిందని ఎలుగెత్తి చాలుతారు! కానీ ఆ బ్రతుకుల్ని అదరించి అభిమానించే వారు కనిపించరు!

ఆశయానికి, ఆచరణకూ అనుబంధమే కనిపించదు! విసరీతమైన భావాలు తిరిగి పాముకు అప్పుడు తం బరువెక్కేది! ఏమీ తోచేది కాదు! చల్లగాలి కోసం ఇంట్లోనుండి బయటికి వచ్చేది! నిషయాన్న మరచిపోవటానికి ఏదో ఒక పనిని కల్పించుకొనేది! పూసాద చుట్టూ తిరిగేది! అనుకోకుండా మొగ్గల! తుంచేది! ఆ మొగ్గలవంక విచిత్రంగా చూసెట్టి తుంచినందుకు నొచ్చుకొనేది! చిప్పగా తనలో తాన నవ్వుకొనేది!

పాములో వెనకటి ఉత్సాహం, చురుకుదనం తగ్గిందని వెంకటరమణయ్య అనేక సార్లు అనుకున్నాడు! ఇదివరకు పామును చూసినవాడు అన్న మరలెవరూ ఒక విధమైన అసందాన్ని పొందేవాడు అని! కానీ నేడు పామును చూసి చచ్చి గుర్తుకు తెచ్చుకుని విచారాన్ని పొందుతున్నాడు!

బ్రతుకులో ఒకనాడు సమస్యల్ని మరచించేసిన పాము, ఈ నాడు తనకు సమస్యగా కలెయాలైందనుకు వెంకటరమణయ్య చాలుగా అనేకసార్లు కళ్లీరు కార్చాడు! గులాబీల తొంగి చూడవలసిన పాము చెప్పిళ్ల మీద పాదం తెల్లదనం కనిపించింది! పరమన్న తొక్కవలసిన వయసులో పెద్దలకుం ధాయిలు స్ఫురించాయి! వెంకటరమణయ్యకు ఆ లల ఎక్కువయింది! పాముకు త్వరగా పెళ్లి చేసాలో! ఏకాలం మచ్చలు ఆ కాలంలోనే తీర్చాలి! త్వరగా వెయ్యాలి!

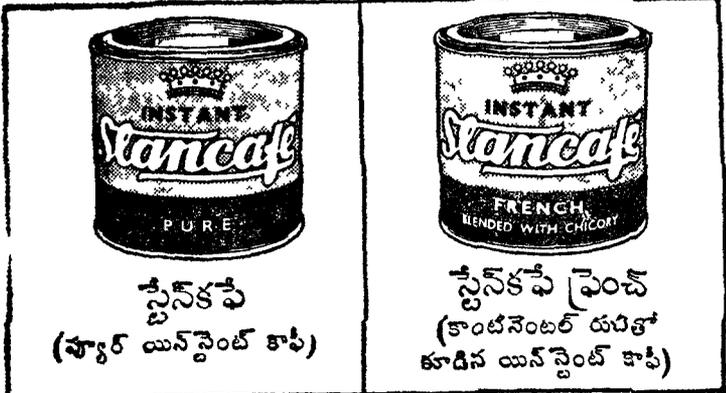
తొందరపడి ఏం చెయ్యాలి? ఈ తొందర తనాడు తాను కొత్తగా పడుతున్నది కాదు! నాలుగైదు సంవత్స

ఇష్టానుకుల నూటి పైమలెటువంటివి? భూమలెటువంటి వారు? ఏదాని పైమలెటువంటి ఏకేటుట ఉండెడి? ఆసులు ఇంకకూ ఈ 'చందవోట రాణి' ఎవరు? ఆమెనూ, ఆంధ్రదేశాన్ని విలస మహారాజు వృత్తాంతం ఎట్టిది? సగటా వగటా చెలదే? కలలన నేవుడు ఇలలని దేవర కనిపించినప్పుడు సరొబు అలలన గలలలన ఎమిటి? అపదోన మలలనక గృంసార దను పుణాన నమలమనో 'చందవోట రాణి' కలలపుప్రకృత విశ్వలన సత్వలనయని కలలన చదవండి! వగటలలలకే బోపు అనుకృతములుబలం వెల దూ. 8-00

పుషంకు : సుందర పుచురనిలు రామచంద్రరావు రాణిక్షు .. విజయవాడ - 2

పంటలలో ఏరి తెచ్చినది - అందువలనే మీకు మంచి కాఫీ దొరుకుచున్నది. నిష్పందేహంగా

స్టేన్స్ Stanes

స్టేన్స్ కఫీ (ప్యూర్ యిన్ స్టెంట్ కాఫీ)

స్టేన్స్ కఫీ వ్రెంచ్ (కాంటెనెంట్ దురీకా కూడిన యిన్ స్టెంట్ కాఫీ)

తయారచేయువారు : ది యునైటెడ్ కాఫీ స్టల్లయి కో. లిడ్. కోయంబత్తూరు

రానుండి వదుతున్నాడు! భరితం కనిపించటం లేదు! చనిపోయి ఏ లోకానుండ్ కాంము! బ్రతికి ఉంటే పైమను గురించి ఎంత ఆందోళన అనుభవించేదో? ఆలోచిస్తూ కూర్చుంటే పైమను పీరిచేవరకూ అలాగే ఉండిపోయేవాడు వెంకటరమణయ్య!

పైమకు జ్వరం వచ్చింది! సువర్ణం చూడటానికై వచ్చింది! బుజ్జిగాడు నడుస్తున్నాడు! 'అమ్మ', 'తాత', 'నాన్న' అంటున్నాడు! అంతలావు జ్వరంలోను బుజ్జిగాడిని చూసి పైమ ముచ్చటపడింది!

"అక్కా! వీడికి మాటలన్నీ వచ్చు! ఏది నేర్పితే అదే అంటాడు!" అంటూ బుజ్జిగాడి వైపు తిరిగి సువర్ణం, "బాబూ, అమ్మను పిలి! 'పెద్దమ్మ' అను" అంది! వాడు చేతులు కంఠాకుంటూ "పెద్దమ్మ" అన్నాడు! పైమ తనను పెద్దమ్మ అన్నందుకు విరుగువ్య నవ్వుకుంది! వెంటనే మనస్సులో ఒక విధమైన విచారాన్ని పొందింది!

తాను పెద్దమ్మ! పెళ్ళిచాని పెద్దమ్మ! యోవనాన్ని పోగొట్టుకున్న పెద్దమ్మ! బ్రతుకుబాటలో విరాళ మిగిలిన పెద్దమ్మ! పేదరాలు పెద్దమ్మ! కన్నీళ్ళు తిరిగాయి పైమకు! సువర్ణం కనిపించ కుండా ఒక దరికి తిరిగి తుడిచివేసుకుంది!

"మాతృత్వంలేని పెద్దమ్మ"; "అమ్మకని అమ్మ." నవ్వుకుంది పైమ! తనను లోకమంత అచారం చేసినా బుజ్జిగాడు మాత్రం "పెద్దమ్మ" అన్నాడు!

"సువర్ణం! బాబు విక్కడ వదిలి వెళతావా? కాలం గడవని నేను బాబుతో కాలం గడుస్తాను." అన్యాయంగా అడిగింది పైమ!

"వారిని కనుక్కోవాలక్కా! బాబుని చూడండే ఆయనకు క్షణం తోచదు! ఆయన్నీ నేను ఏదోయినా ఒప్పుకునేట్టు చేస్తానులే, అక్కా" అంది పైమకు ఏదో అల్మీయత దెప్పి తో! వెంటనే, "పెద్దమ్మా, వద్దు! నేను మూలసరకు లా అడిగానుగాని, బాబు లేకుంటే మాత్రం మీ కేమి తోస్తుంది!" అని వెళ్ళబడితే దుఃఖాన్ని దిగమింగింది పైమ!

వివరీతమైన ఆలోచనకి తల బరువెక్కింది! జ్వరంలో ఏదో వింత అనుభూతి, తెలియని మగత ఆవించింది చల్లగా కళ్ళు మూసింది పైమ! సువర్ణం ఆత్రంగా "అక్కా" అంది! పైమ వలకలేదు! వెంకటరమణయ్య పైమను పెద్దగా పిలిచాడు! పైమ వలకలేదు! బుజ్జిగాడు "పెద్దమ్మా" అన్నాడు! పైమ వలకలేదు! వలకని పైమ అందరి స్వరాల్లోను ఒక్కసారి పలికింది!

వెంకటరమణయ్య కన్నీరు కార్చలేదు! పైమ బ్రతికి ఉండగానే ఆయన కార్చిన కన్నీరు పైమ చనిపోయిన తరువాత మరి విగలలేదు. ★